

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/867,

annettu 7 päivänä helmikuuta 2017,

omaisuuden osittaisessa siirrossa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan mukaisesti suojattavien järjestelyjen tyypeistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 76 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 2014/59/EU säädetään, että jäsenvaltioiden on varmistettava tiettyjen järjestelytyyppien suoja kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varojen, oikeuksien tai velkojen osittaisessa siirrossa. Samaa suojaa edellytetään, kun kriisinratkaisuviranomainen pakottaa muuttamaan ehtoja sopimuksessa, jonka osapuolena kriisinratkaisun kohteena oleva laitos on. Tavoitteena on estää kyseisillä järjestelyillä toisiinsa liittyvien varojen, oikeuksien ja velkojen pilkkominen osittaisen siirron tai sopimusmuutoksen jälkeen.
- (2) Suojan asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen määrittää täsmällisesti, mitkä erityyppiset järjestelyt kuuluvat kunkin direktiivissä 2014/59/EU säädetyn tyyppin soveltamisalaan. Määrittäminen voidaan suorittaa parhaiten antamalla yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät, joilla täydennetään direktiivin 2014/59/EU mukaisia sääntöjä ja määritelmiä. Tämä on parempi menetelmä verrattuna siihen, että laadittaisiin luettelo tietyistä eri jäsenvaltioiden lainsäädäntöön mahdollisesti sisältyvistä järjestelyistä, sillä luettelon kokoaminen olisi vaikeaa ja sitä jouduttaisiin päivittämään jatkuvasti. Tässä asetuksessa on toisin sanoen määrä selventää ja tarvittaessa rajoittaa direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen erimuotoisten suojatoimien soveltamisalaa kunkin järjestelytyypin osalta.
- (3) Direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdassa säädetty erityyppiset järjestelyt vaihtelevat yksityiskohtaisuudeltaan: osa järjestelytyypeistä eritellään tarkasti, kun taas osa määritetään väljemmin. Lisäksi jotkin järjestelytyypit viittaavat yhteen sopimussuhde- tai velkatyyppiin tai rajattuun joukkoon sopimussuhteita ja velkoja, kun taas jotkin muut kattavat suuremman ja rajoittamattoman joukon sopimusperusteisia velkoja, liiketoimia ja sopimussuhteita. Viimeksi mainitut järjestelytyypit voisivat mahdollisesti käsittää kaikki laitoksen ja sen yhden tai useamman vastapuolen väliset oikeudelliset ja sopimussuhteet. Jos näille järjestelytyypeille olisi määrä antaa täysi suoja, kriisinratkaisuviranomaisten olisi vaikeaa, jollei jopa mahdotonta, toteuttaa osittaisia siirtoja. Siksi on tarkoituksenmukaista välttää liiallista suojaa, joka voisi mahdollisesti ulottua kattamaan kaikki laitoksen ja sen vastapuolten väliset varat, oikeudet ja velat.
- (4) Jotkin suojattujen järjestelyjen tyypit määritellään direktiivissä 2014/59/EU yleisluonteisesti. Jotta sisällöstä olisi parempi varmuus lähinnä vakuusjärjestelyjen, kuittaus- ja nettoutusjärjestelyjen sekä strukturoitujen rahoitusjärjestelyjen tapauksessa, kyseiset järjestelytyypit olisi rajattava. Tämän delegoidun asetuksen ei pitäisi estää kriisinratkaisuviranomaisia täsmenmäästä osittaisten siirtojen yhteydessä kyseisiä suojattavia yksittäisten osittaisten siirtojen kuittaus- ja nettoutusjärjestelytyyppiä, jos sovellettavissa vakavaraisuussäännöissä kyseiset

⁽¹⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190.

järjestelyt tunnustetaan riskienvähentämiskeinoiksi ja jos kyseisen tunnustuksen edellytyksenä on suoja, erityisesti erottelun kieltäminen. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava päättää kyseisestä laajennetusta suojasta yksittäisissä kriisinratkaisutapauksissa.

- (5) Laitoksen vastapuolet voivat tehdä kaiken kattavaa kuittausta koskevan sopimuksen ("catch all" ja "sweep up"), joka kattaa kaikki oikeudet ja velat osapuolten välillä. Tämän tyyppisen järjestelyn seurauksena kaikki osapuolten väliset velat olisivat suojattuja niin, ettei niitä voi erotella toisistaan. Tämä tekisi osittaisen siirron mahdottomaksi asianomaiseen vastapuoleen nähden ja heikentäisi kaiken kaikkiaan kyseisen välineen toteutettavuutta, sillä kriisinratkaisuviranomaisilla ei saattaisi olla edes mahdollisuutta erottaa, mitkä velat kuuluvat tai eivät kuulu kyseisten järjestelyjen piiriin. Näin ollen olisi vielä selvennettävä, että kaiken kattavaa nettoutusta ja kuittausta koskevia sopimuksia, jotka kattavat kaikki varat, oikeudet ja velat osapuolten välillä, ei pitäisi katsoa suojatuiksi järjestelyiksi.
- (6) Direktiivin 2014/59/EU 80 artikla tarkoittaa, että direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan mukaisten suojattujen järjestelyjen määritelmien soveltamisalan mahdollinen kaventaminen ei saa vaikuttaa kauppa- ja selvitysjärjestelmien toimintaan, jos kyseiset järjestelmät kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/26/EY⁽¹⁾ 2 artiklan a alakohdan soveltamisalaan. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi siksi oltava velvolliset suojaamaan kaikki direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut järjestelytyypit, jotka liittyvät vastapuolen toimintaan keskusvastapuolena. Tähän sisältyy muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012⁽²⁾ 42 artiklan mukaisen maksukyvyttömyysrahaston kattama toiminta.
- (7) Sama koskee varoja, oikeuksia ja velkoja, jotka liittyvät maksujärjestelmiin tai arvopapereiden selvitysjärjestelmiin. Direktiivin 98/26/EY soveltamisalaan kuuluvat nettoutusjärjestelyt ovat suojattuja maksukyvyttömyystilanteessa, joten johdonmukaisuuden vuoksi niiden olisi oltava suojattuja myös direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan mukaisesti. On kuitenkin aiheellista laajentaa viimeksi mainitun direktiivin 76 artiklan 2 kohdan mukaista suojan soveltamisalaa niin, että se kattaa kaikki järjestelyt suhteessa maksujärjestelmiin tai arvopapereiden selvitysjärjestelmiin ja tapauksen mukaan niiden asiaan liittyvään toimintaan.
- (8) Suojatoimien piiriin direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuuluvien järjestelyjen sisältöä on tarpeen täsmentää tietyissä tapauksissa, mutta tämän täsmennystarpeen ei pitäisi estää kriisinratkaisuviranomaisia suojaamasta kaikkia sellaisia järjestelytyyppejä, jotka voidaan sisällyttää johonkin mainitun artiklan mukaiseen järjestelytyyppiin ja jotka ovat maksukyvyttömyysmenettelyssä suojattuja kyseisten järjestelyjen piiriin kuuluvien varojen, oikeuksien ja velkojen erottelulta kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY kansalliset täytäntöönpanosäädökset⁽³⁾. Tällainen tilanne on kyseessä, jos velkoja voisi edelleen käyttää järjestelystä johtuvia oikeuksia, ellei koko liiketoiminta mitätöidä kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla. Tämä koskee erityisesti vakuusjärjestelyjä ja kuittaus- ja nettoutusjärjestelyjä, jotka ovat suojattuja kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan direktiivin 2014/59/EU määritelmiä. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'Arvopaperistamisella' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽⁴⁾ 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista.
- 2) 'Nettoutussopimuksilla' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 295 artiklassa määriteltyjä nettoutussopimuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta (EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

2 artikla

Vakuusjärjestelyjä koskevat edellytykset, mukaan lukien arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet

Direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisiin vakuusjärjestelyihin sisältyvät seuraavat:

- 1) järjestelyt, joissa määrätään takauksista, henkilötakauksista ja takuusitoumuksista;
- 2) kiinnitykset ja muut reaalivakuudet;
- 3) arvopapereiden lainaksiantamista koskevat liiketoimet, joissa ei siirretä vakuuden täyttä omistusoikeutta ja joiden yhteydessä toinen osapuoli (lainaksiantaja) antaa arvopaperit lainaksi toiselle osapuolelle (lainaksiottaja) maksua tai korkoa vastaan ja lainaksiottaja asettaa lainaksiantajalle vakuuden laina-ajaksi.

Vakuusjärjestelyt katsotaan direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisiksi vakuusjärjestelyiksi vain, jos oikeudet tai varat, joihin vakuusoikeus liittyy tai liitettäisiin täytäntöönpanon yhteydessä, ovat riittävästi yksilöityjä tai yksilöitävissä järjestelyn ehtojen sekä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3 artikla

Kuittausjärjestelyjä koskevat edellytykset

1. Laitoksen ja yhden vastapuolen välillä tehty kuittausjärjestelyt katsotaan direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuiksi kuittausjärjestelyiksi, kun ne liittyvät rahoitussopimuksista tai johdannaisista johtuviin oikeuksiin ja velkoihin.
2. Laitoksen ja yhden tai useamman vastapuolen välillä tehty kuittausjärjestelyt katsotaan direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuiksi kuittausjärjestelyiksi missä tahansa seuraavista tilanteista:
 - a) järjestelyt liittyvät vastapuolen toimintaan keskusvastapuolena, erityisesti kun kyseessä on asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklassa tarkoitetun maksukyvyttömyysrahaston kattama toiminta;
 - b) järjestelyt kytkeytyvät oikeuksiin ja velvoitteisiin direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a alakohdassa määriteltyjä järjestelmiä tai muita maksujärjestelmiä tai arvopapereiden selvitysjärjestelmiä kohtaan ja liittyvät niiden toimintaan maksujärjestelminä tai arvopapereiden selvitysjärjestelminä.
3. Kriisinvirkautusviranomaiset voivat yksittäisissä tapauksissa päättää, että laitoksen ja yhden tai useamman vastapuolen välillä tehty kuittausjärjestelyt, siltä osin kuin ne kytkeytyvät muuntotyypisiin kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin oikeuksiin ja velkoihin, voidaan katsoa direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisiksi kuittausjärjestelyiksi, jos sovellettavissa vakavaraisuussäännöissä järjestelyt tunnustetaan riskienvähentämiskeinoiksi ja jos kyseisen tunnustuksen edellytyksenä on suoja, erityisesti erottelun kieltäminen.

4 artikla

Nettoutusjärjestelyjä koskevat edellytykset

1. Laitoksen ja yhden vastapuolen välillä tehty nettoutussopimukset katsotaan direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisiksi nettoutusjärjestelyiksi, kun ne liittyvät rahoitussopimuksista tai johdannaisista johtuviin oikeuksiin ja velkoihin.
2. Laitoksen ja yhden tai useamman vastapuolen välillä tehty nettoutusjärjestelyt katsotaan direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisiksi nettoutusjärjestelyiksi missä tahansa seuraavista tilanteista:
 - a) järjestelyt liittyvät vastapuolen toimintaan keskusvastapuolena, erityisesti kun kyseessä on asetuksen (EU) N:o 648/2012 42 artiklassa tarkoitetun maksukyvyttömyysrahaston kattama toiminta;
 - b) järjestelyt kytkeytyvät oikeuksiin ja velvoitteisiin direktiivin 98/26/EY 2 artiklan a alakohdassa määriteltyjä järjestelmiä tai muita maksujärjestelmiä tai arvopapereiden selvitysjärjestelmiä kohtaan ja liittyvät niiden toimintaan maksujärjestelminä tai arvopapereiden selvitysjärjestelminä.

3. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat yksittäisissä tapauksissa päättää, että laitoksen ja yhden tai useamman vastapuolen välillä tehty nettoutusjärjestely voidaan katsoa direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaiseksi nettoutusjärjestelyksi, jos sovellettavissa vakavaraisuussäännöissä järjestelyt tunnustetaan riskienvähentämiskeinoiksi ja jos kyseisen tunnustuksen edellytyksenä on suoja, erityisesti erottelun kieltäminen.

5 artikla

Vakuusjärjestelyihin, kuittaus- ja nettoutusjärjestelyihin ja strukturoituihin rahoitusjärjestelyihin sovellettavat yleiset edellytykset

1. Edellä olevat 2, 3 ja 4 artikla eivät vaikuta seuraaviin kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksiin:
 - a) valtuudet suojata kaikkia sellaisia järjestelytyyppejä, jotka voidaan sisällyttää johonkin direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan a, c, d ja f alakohdassa mainituista tyypeistä ja jotka ovat tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä suojattuja kyseisten järjestelyjen piiriin kuuluvien varojen, oikeuksien ja velkojen tilapäiseltä tai ajallisesti rajaamattomalta erottelulta, keskeyttämiseltä tai peruuttamiselta kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti, mukaan lukien direktiivin 2001/24/EY kansalliset täytäntöönpanosäädökset;
 - b) valtuudet suojata kaikkia sellaisia järjestelytyyppejä, jotka eivät kuulu direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan ja jotka ovat tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä suojattuja kyseisten järjestelyjen piiriin kuuluvien varojen, oikeuksien ja velkojen tilapäiseltä tai ajallisesti rajaamattomalta erottelulta, keskeyttämiseltä tai peruuttamiselta kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön mukaisesti, mukaan lukien direktiivin 2001/24/EY kansalliset täytäntöönpanosäädökset.
2. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat yksittäisissä tapauksissa rajata direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 1 kohdan mukaisen suojan ulkopuolelle sellaisiin sopimuksiin liittyvät vakuusjärjestelyt tai kuittaus- ja nettoutusjärjestelyt, joiden missä tahansa määräyksessä annetaan osapuolelle, joka ei ole syyllistynyt laiminlyöntiin, mahdollisuus suorittaa vain osa maksuista tai olla maksamatta laiminlyövän osapuolen pesälle, vaikka laiminlyövä osapuoli olisi nettovelkoja.

6 artikla

Strukturoituihin rahoitusjärjestelyihin liittyvät edellytykset, mukaan lukien arvopaperistamiset ja suojaustarkoituksessa käytetyt rahoitusinstrumentit

1. Direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisiin strukturoituihin rahoitusjärjestelyihin sisältyvät seuraavat:
 - a) arvopaperistamiset, joissa arvopaperistettavat vastuut on jaettu etuoikeusasemaltaan erilaisiin luokkiin ja siirretty täyden omistusoikeuden siirron avulla alullepanijan taseesta kriisinratkaisun kohteena olevaan laitokseen tai yhteisöön (todellisen myynnin kriteerin täyttävä arvopaperistaminen);
 - b) sopimusinstrumentteihin perustuvat arvopaperistamiset, joissa arvopaperistettavat omaisuuserät pysyvät kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai yhteisön taseessa (synteettinen arvopaperistaminen).

Todellisen myynnin kriteerin täyttävissä arvopaperistamisissa kaikki alullepanijan tehtävät, mukaan lukien lainojen hallinnointi, riskisuojan antaminen missä tahansa muodossa tai likviditeetin tarjoaminen, katsotaan velaksi, joka on osa strukturoituja rahoitusjärjestelyjä.

Synteettisissä arvopaperistamisissa vakuusoikeus katsotaan strukturoituun rahoitusjärjestelyyn kuuluvaksi oikeudeksi vain siinä tapauksessa, että se liittyy erityisiin ja riittävästi yksilöityihin omaisuuseriin tai se voidaan yksilöidä järjestelyn ehtojen ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Sopimukset, jotka muodostavat arvopaperistamisrakenteen, joka kattaa alullepanijoiden, liikkeeseenlaskijoiden, omaisuudenhoitajien, hallintoajien, käteisvarojen hoitajien sekä swap- ja luottosuojasopimusten vastapuolten väliset suhteet, katsotaan strukturoitujen rahoitusjärjestelyjen osaksi, jos kyseiset keskinäiset suhteet liittyvät suoraan arvopaperistettaviin omaisuuseriin ja kyseisten omaisuuserien tuotosta strukturoitujen instrumenttien haltijoille suoritettaviin maksuihin. Näihin keskinäisiin suhteisiin kuuluvat arvopaperistettaviin omaisuuseriin liittyvät velat ja oikeudet, liikkeeseen laskettujen instrumenttien mukaiset velat sekä vakuusjärjestelyt, mukaan lukien johdannaistransaktiot, joita kyseisiin velkoihin liittyvän maksuvirran ylläpitäminen edellyttää.

3. Edellä oleva 2 kohta ei saa rajoittaa kriisinratkaisuviranomaisen valtuuksia päättää tapauskohtaisesti ja ottaen huomioon direktiivin 2014/59/EU 76 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisen strukturoidun rahoitusjärjestelyn erityis rakenne, että 2 kohdassa tarkoitettujen osapuolten muut sopimukset, kuten lainanhoitoa koskevat sopimukset, jotka eivät suoraan liity arvopaperistettaviin omaisuuseriin ja suoritettaviin maksuihin, muodostavat tällaisen strukturoidun rahoitusjärjestelyn osan.

*7 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä helmikuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER
